

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.762 van 26 april 2011
in de zaak A. 188.818/IX-5972**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Peeters
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpssteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. Ellen Van de Veire
woonplaats kiezend te 9000 Gent
Opgeëistenlaan 401
2. Lieve Uyttersprot
woonplaats kiezend te 9000 Gent
Opgeëistenlaan 401
3. Eliane Mukarubibi
wonend te 9920 Lovendegem
Vellare 32
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 juli 2008, strekt tot de
nietigverklaring van:

“- het borderel van 7 maart 2008 van de vergelijkende selectie van 7 maart 2008 met de rangschikking van de kandidaten voor de functie van medewerker dossierbeheer bij de rechtsmachten van de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent en het vredegerecht van het kanton Merelbeke en

- de daaruit volgende benoemingen van Lieve Uyttersprot (griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent), Ellen Van de Veire (griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent), Nadia Vervaeke (vredegerecht Merelbeke) en Eliane Mukarubibi (griffie van de rechtbank van koophandel te Gent) bij ministeriële besluiten van 28 maart 2008”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben elk een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 9 oktober 2008. De tussenkomende partijen hebben elk een memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 april 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Heidi Bortels, die loco advocaat Patrick Peeters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is sinds 26 december 2000 contractueel tewerkgesteld bij de Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie, aanvankelijk als beambte bij het vredegerecht van het kanton Zelzate en sinds mei 2002 bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

3.2. In 2005 wordt een vergelijkend examen georganiseerd voor de graad van beambte bij een griffie- of parketsecretariaat.

Met een brief van 12 oktober 2005 wordt aan de verzoekster meegedeeld dat zij geslaagd is voor dit examen. Zij behaalde 83,75 % en wordt gerangschikt op de 77ste plaats.

Ook aan de tussenkomenende partijen en aan Nadia Vervaeke wordt met brieven van 12 oktober 2005 meegedeeld dat zij geslaagd zijn voor dit examen.

In het Belgisch Staatsblad van 27 oktober 2005 wordt de samenstelling van de Nederlandstalige wervingsreserve op grond van dit examen bekendgemaakt.

3.3. In het Belgisch Staatsblad van 7 december 2007 en van 13 december 2007 worden verschillende vacante betrekkingen bij de rechterlijke orde bekendgemaakt, die in statutair dienstverband zullen worden begeven. Het

gaat onder meer om twee betrekkingen van medewerker in de functiefamilie “dossierbeheer” bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, eenzelfde betrekking bij de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent en eenzelfde betrekking bij de griffie van het vredegericht van het kanton Merelbeke.

Op 11 december 2007 stelt de verzoekster zich kandidaat onder meer voor deze betrekkingen.

3.4. Op 15 februari 2008 wordt de lijst van alle bekendgemaakte betrekkingen “in overeenstemming met artikel 20 van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het personeel van griffies en parketsecretariaten” bezorgd aan de afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid (Selor), samen met de handleiding “Benoemingsprocedure niveau B, C en D”.

3.5. Met een brief van 19 februari 2008 nodigt de voorzitter van de selectiecommissie de verzoekster uit voor de bijkomende proef die voor de voormelde betrekkingen op 7 maart 2008 zal worden georganiseerd. De brief vermeldt dat aan de hand van een interview zal worden nagegaan in welke mate het profiel van de verzoekster overeenstemt met het competentieprofiel van de toe te wijzen functies. Als bijlage bij de brief worden de generieke functieomschrijving en het competentieprofiel van deze functies overgemaakt.

Met een faxbericht van 25 februari 2008, gericht aan de hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, deelt de verzoekster mede dat zij omwille van een mobiliteitsprobleem niet aanwezig zal kunnen zijn op 7 maart 2008. Zij vraagt om een andere dag aan te duiden voor het afleggen van de bijkomende proef.

Met een brief van 26 februari 2008 antwoordt de voorzitter van de selectiecommissie dat niet op verzoeksters vraag om uitstel kan worden ingegaan omwille van de beperkte tijd waarin de selectiecommissie verslag dient

op te stellen en advies dient uit te brengen. De voorzitter voegt hieraan toe dat de selectiecommissie aan de hand van de door de verzoekster meegedeelde stukken bij haar kandidatuur zich een duidelijk beeld kan vormen van haar verdiensten en persoonlijkheid en haar aan de hand daarvan zal beoordelen.

Op een later tijdstip biedt de selectiecommissie aan de verzoekster alsnog de mogelijkheid om het interview af te leggen. De verzoekster gaat daarop in.

3.6. Voor elke kandidaat wordt door elk individueel lid van de selectiecommissie een “evaluatiefiche” ingevuld, waarbij de rubrieken “motivatie/visie”, “praktische/technische kennis”, “competenties” en “observatie” telkens op 5 punten worden gequoteerd en een totaal op 20 punten wordt toegekend. Vervolgens worden per rubriek de bemerkingen van de selectiecommissie in haar geheel voor elke kandidaat genoteerd op het document “eindconclusie van de jury” en wordt het gemiddelde berekend van de punten die door de individuele juryleden werden toegekend teneinde aldus te komen tot een definitieve totaalscore op 20 punten.

Aan de verzoekster worden door de individuele leden van de selectiecommissie de volgende scores toegekend: 13/20, 12/20 en 12/20. Dit geeft een totaalscore van 12,33/20, dewelke door de selectiecommissie in haar eindconclusie als volgt wordt gemotiveerd:

“MOTIVATIE/VISIE (Reden van sollicitatie, voorbereiding op het gesprek, organigram, enz.):
weet wat zij belangrijk vindt en wat zij effectief kan

PRAKTISCHE/TECHNISCHE KENNIS (Kwaliteit van de gegeven antwoorden, technische competenties, technische bagage, enz.):
plant uitsluitend eigen werk
vormt zich een geïntegreerd oordeel

COMPETENTIES (Generieke competenties):
kan niet relativiseren
kan werk en privé moeilijk gescheiden houden
zoekt informatie die in de werksituatie toepasbaar is

OBSERVATIE (Communicatie vaardigheden, presentatie en houding, enz.):
handhaaft een passieve luisterhouding”.

Aan Lieve Uyttersprot worden door de individuele leden van de selectiecommissie de volgende scores toegekend: 17,5/20, 17/20 en 17/20. Dit geeft een totaalscore van 17,16/20, dewelke door de selectiecommissie in haar eindconclusie als volgt wordt gemotiveerd:

“MOTIVATIE/VISIE (Reden van sollicitatie, voorbereiding op het gesprek, organigram, enz.):
heeft ontwikkelingsplan
wenst op de nieuwe situatie in te spelen
streeft naar benoeming
werkt zeer graag

PRAKTISCHE/TECHNISCHE KENNIS (Kwaliteit van de gegeven antwoorden, technische competenties, technische bagage, enz.):
kan organiseren
anticiperen
kan verschillende scenario's bedenken
oplossingsrichtingen aangeven

COMPETENTIES (Generieke competenties):
wijst eigen taken aan juiste medewerkers toe
is creatief
kent goede organisatie van haar werk
is verbonden met haar taak
signaleert belangrijke informatie

OBSERVATIE (Communicatie vaardigheden, presentatie en houding, enz.):
vlotte prater
kent correct taalgebruik
komt zelfzeker en assertief over
behulpzaam”.

Aan Ellen Van de Veire worden door de individuele leden van de selectiecommissie de volgende scores toegekend: 17,5/20, 17/20 en 16,5/20. Dit geeft een totaalscore van 17,00/20, dewelke door de selectiecommissie in haar eindconclusie als volgt wordt gemotiveerd:

“MOTIVATIE/VISIE (Reden van sollicitatie, voorbereiding op het gesprek, organigram, enz.):
behoudt overzicht op de diversiteit van de taken
is pro-actief
streeft vaste benoeming na
thans is zij toegevoegd aan de rechtbank van eerste aanleg te Gent en wenst er te blijven

PRAKTISCHE/TECHNISCHE KENNIS (Kwaliteit van de gegeven antwoorden, technische competenties, technische bagage, enz.):
kan vereiste informatie verzamelen om het probleem aan te pakken
draagt samenwerking uit als een belangrijke waarde
en spreekt anderen daarop aan

COMPETENTIES (Generieke competenties):
zoekt naar alternatieve oplossingen als ze met structurele problemen wordt geconfronteerd
is zeer collegiaal en gedraagt zich als een echte team-worker
werkt nauwkeurig

OBSERVATIE (Communicatie vaardigheden, presentatie en houding, enz.):
heeft goed voorkomen
is lacherig, spontaan
vlotte prater en heeft correct taalgebruik
komt zelfzeker en assertief over”.

Aan Nadia Vervaeke worden door de individuele leden van de selectiecommissie de volgende scores toegekend: 16/20, 17/20 en 16,5/20. Dit geeft een totaalscore van 16,50/20, dewelke door de selectiecommissie in haar eindconclusie als volgt wordt gemotiveerd:

“MOTIVATIE/VISIE (Reden van sollicitatie, voorbereiding op het gesprek, organigram, enz.):
motiveert en beargumenteert de eigen beslissing
neemt standpunt in op basis van onvolledige, maar voldoende informatie

PRAKTISCHE/TECHNISCHE KENNIS (Kwaliteit van de gegeven antwoorden, technische competenties, technische bagage, enz.):
tracht zich steeds te vervolmaken door het volgen van de aangeboden opleidingen
is organisatie-betrokken

COMPETENTIES (Generieke competenties):

kan omgaan en zelfstandig problemen oplossen
is rustig en kan ongelijk toegeven
kent een hoge frustratie-grens
beheerst zichzelf in moeilijke situaties

OBSERVATIE (Communicatie vaardigheden, presentatie en houding, enz.):
is service-gericht
kan actief luisteren
is communicatievaardig”.

Aan Eliane Mukarubibi worden door de individuele leden van de selectiecommissie de volgende scores toegekend: 16/20, 16/20 en 16,5/20. Dit geeft een totaalscore van 16,16/20, dewelke door de selectiecommissie in haar eindconclusie als volgt wordt gemotiveerd:

“MOTIVATIE/VISIE (Reden van sollicitatie, voorbereiding op het gesprek, organigram, enz.):
laat zien een toekomstbeeld te hebben
weet organisatie over te brengen op anderen

PRAKTISCHE/TECHNISCHE KENNIS (Kwaliteit van de gegeven antwoorden, technische competenties, technische bagage, enz.):
legt verbanden tussen gegevens
maakt duidelijk onderscheid tussen hoofd- en bijzaak

COMPETENTIES (Generieke competenties):
heeft constant oog voor het aspect kwaliteit
is flexibel
staat open voor mogelijkheden om werkwijzen te verbeteren
overziet het totale proces

OBSERVATIE (Communicatie vaardigheden, presentatie en houding, enz.):
prestatie motivatie doorzettingsvermogen”.

In het borderel van de bijkomende proef worden de kandidaten voor de betrekkingen van medewerker in de functiefamilie “dossierbeheer” bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent en de griffie van het vredegericht van het kanton Merelbeke gerangschikt op grond van de door hen behaalde score. De verzoekster wordt met haar score van 12,33/20 gerangschikt op de zeventiende plaats. Lieve Uyttersprot

wordt met haar score van 17,16/20 gerangschikt op de tweede plaats, Ellen Van de Veire met haar score van 17,00/20 op de derde plaats, Nadia Vervaeke met haar score van 16,50/20 op de vierde plaats en Eliane Mukarubibi met haar score van 16,16/20 op de vijfde plaats.

Dit borderel maakt het eerste voorwerp uit van het voorliggende beroep tot nietigverklaring.

De batig gerangschikte kandidaten worden bij besluiten van de minister van Justitie van 28 maart 2008 voorlopig benoemd:

- Lieve Uyttersprot in de betrekking van medewerker bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent;
- Ellen Van de Veire in de betrekking van medewerker bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent;
- Nadia Vervaeke in de betrekking van medewerker bij de griffie van het vredegerecht van het kanton Merelbeke;
- Eliane Mukarubibi in de betrekking van medewerker bij de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent.

Deze ministeriële besluiten van 28 maart 2008 maken het tweede voorwerp uit van het voorliggende beroep tot nietigverklaring.

3.7. Met een brief van 5 mei 2008 wordt aan de verzoekster meegedeeld dat zij naar aanleiding van haar kandidaatstelling voor vacante betrekkingen van medewerker, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 december 2007, niet batig is gerangschikt.

3.8. Met een aangetekende brief van 9 mei 2008 vraagt de verzoekster om inzage van haar dossier. Deze inzage wordt telefonisch nogmaals gevraagd door de raadsman van de verzoekster, die met een e-mailbericht van 3 juni 2008 de afspraak voor inzage op 5 juni 2008 bevestigt.

IV. Wettelijk en reglementair kader

4. De voorliggende zaak betreft de benoeming van medewerkers bij de griffies van een aantal rechtbanken.

De loopbanen van het personeel van de griffies en parketsecretariaten worden geregeld in het Gerechtelijk Wetboek, dat te dezen gewijzigd is geworden door de wet van 10 juni 2006 tot herziening van de loopbanen en de bezoldiging van het personeel van de griffies en de parketsecretariaten (hierna: de wet van 10 juni 2006).

De voor de beoordeling van de voorliggende zaak relevante bepalingen worden hierna aangehaald.

Artikel 179 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij de wet van 10 juni 2006, luidt als volgt:

“Aan de griffies en de parketsecretariaten zijn personeelsleden verbonden die door de minister van Justitie worden benoemd in graden waarvan de hiërarchie 3 niveaus omvat, namelijk de niveaus B, C en D.

Niveau B omvat de graden van deskundige, administratief deskundige en ICT deskundige.

Niveau C omvat de graad van assistent.

Niveau D omvat de graad van medewerker.

De Koning bepaalt het statuut van deze personeelsleden en het aantal betrekkingen”.

Artikel 281 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij de wet van 10 juni 2006, luidt als volgt:

“Om tot medewerker bij een griffie of een parketsecretariaat te worden benoemd, moet de kandidaat:

1° volle achttien jaar oud zijn;

2° geslaagd zijn voor een vergelijkende selectie voor het desbetreffende ambt, georganiseerd door SELOR - het Selectiebureau van de Federale Overheid.

De benoeming van een medewerker wordt pas vast na het verloop van een periode van voorlopige benoeming die moet toelaten om de geschiktheid van de kandidaat voor het ambt te kunnen beoordelen.

Tijdens deze periode kan de Minister van Justitie aan het voorlopig uitgeoefende ambt een einde maken op advies van de hoofdgriffier of de hoofdsecretaris, die het hem rechtstreeks overzendt.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de selectie en werving van de medewerkers, en stelt de termijn en het statuut vast die van toepassing zijn op de voorlopige benoeming”.

Voorts dient nog te worden gewezen op de hierna vermelde slot- en overgangsbepalingen van de wet van 10 juni 2006, die in werking is getreden op 1 december 2006.

Artikel 64, § 1, van de wet van 10 juni 2006 vervangt de graden van “beambte” en “eerstaanwend beambte” door de graad van “medewerker”.

Artikel 68 van de wet van 10 juni 2006 luidt als volgt:

“Voor een termijn van zes jaar van de inwerkingtreding van deze wet worden de kandidaten die beschikken over een geldig getuigschrift van het slagen voor het examen van beambte dat georganiseerd is voor of nog in uitvoering is op de datum van inwerkingtreding van deze wet, geacht te voldoen aan de toelaatbaarheidsvereiste bepaald in artikel 281, eerste lid, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek”.

5. Aan de artikelen 179 en 281 van het Gerechtelijk Wetboek wordt uitvoering gegeven door het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het personeel van griffies en parketsecretariaten (hierna: het koninklijk besluit van 10 november 2006).

Artikel 3 van het voormelde koninklijk besluit luidt als volgt:

“Niemand kan tot personeelslid van de griffies en parketsecretariaten worden benoemd indien hij niet aan de volgende voorwaarden voldoet:
1° de voor het te verlenen ambt bepaalde toelaatbaarheidsvereisten vervullen;
2° slagen voor de voorgeschreven vergelijkende selectie voor werving of voor bevordering”.

Artikel 20 van het voormelde koninklijk besluit luidt als volgt:

“§ 1. De Minister van Justitie kiest of de vacant geworden betrekking wordt verleend door middel van werving en/of bevordering.

§ 2. Wanneer de aard van de te begeven functie dit vereist kan de Minister van Justitie of zijn gemachtigde, onder toezicht van SELOR, op basis van een functiebeschrijving en een competentieprofiel een bijkomende vergelijkende proef organiseren die voor deze functie leidt tot een aparte rangschikking van geslaagden.

De geslaagden voor deze vergelijkende proef, evenals de kandidaten die niet geslaagd zijn behouden de rangschikking bedoeld in artikel 17.

Ingeval van samenloop van kandidaten die in aanmerking komen voor bevordering en kandidaten die in aanmerking komen voor werving, wordt steeds een bijkomende proef georganiseerd.

Onder geslaagden van twee of meer vergelijkende selecties, wordt voorrang verleend aan de geslaagden van de selectie waarvan het proces-verbaal op de verst afgelegen datum is afgesloten.

§ 3. De Minister van Justitie benoemt uit de kandidaten voor de vacante betrekking ofwel de geslaagde die het hoogst gerangschikt is voor de desbetreffende vergelijkende selectie of in voorkomend geval voor de bijkomende vergelijkende proef”.

Het koninklijk besluit van 10 november 2006 voorziet eveneens in overgangsbepalingen. Te dezen dient in het bijzonder te worden gewezen op de overgangsbepaling van artikel 93, die als volgt luidt:

“Ingeval kandidaten voor een vacante betrekking beschikken over een getuigschrift zoals bedoeld in de artikelen 66, 67 of 68 van de wet van 10 juni 2006 tot herziening van de loopbanen en de bezoldiging van het personeel van de griffies en de parketsecretariaten, wordt steeds een bijkomende proef georganiseerd zoals bedoeld in artikel 20 van dit besluit”.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

6. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat voor zover de verzoekster in haar enig middel aanvoert dat er geen gegronde redenen waren om een bijkomende vergelijkende proef te organiseren, het beroep “niet gericht is tegen de bestreden beslissing op zich, maar wel tegen de minstens

impliciete beslissing om dergelijk examen te organiseren”. Van deze laatstgenoemde beslissing heeft de verzoekster volgens de verwerende partij reeds kennis kunnen nemen middels de bekendmaking van de vacante betrekkingen in het Belgisch Staatsblad van 7 december 2007. De verwerende partij besluit daaruit dat het beroep “in zoverre het betrekking heeft op het vermeende gebrek aan motivering waarom een bijkomende proef moest worden georganiseerd”, laattijdig is.

7. De verzoekster repliceert in haar memorie van wederantwoord dat een kandidaat voor een benoeming met toepassing van de theorie van de complexe administratieve rechtshandeling kan wachten op de eindbeslissing betreffende de benoeming om dan aan de Raad van State de vernietiging van deze beslissing te vragen, niet alleen op grond van de onrechtmatigheid van de eindbeslissing zelf, maar ook op grond van de onrechtmatigheid van de voorbereidende handelingen, ongeacht of deze handelingen louter voorbereidend dan wel voorbeslissend zijn. De beroepstermijn vangt dan slechts aan bij de kennisgeving van de eindbeslissing.

Volgens de verzoekster bevat de aankondiging van de vacante betrekkingen in het Belgisch Staatsblad van 7 december 2007 weliswaar de beslissing om een bijkomende proef te organiseren, maar heeft deze beslissing een voorbereidend karakter ten aanzien van de bestreden eindbeslissing, zodat zij de onrechtmatigheid ervan nog kan aanvoeren in haar beroep tegen de eindbeslissing.

8. De tussenkomende partijen sluiten zich vooreerst aan bij de exceptie die door de verwerende partij wordt opgeworpen.

Voorts stellen zij bijkomend de vraag of de verzoekster wel een voldoende rechtstreeks belang heeft bij een vernietiging van hun respectieve voorlopige benoemingen. Blijkens het borderel van 7 maart 2008 werd de verzoekster immers op de zeventiende plaats gerangschikt, terwijl de tussenkomende partijen allen gunstiger werden gerangschikt. Het is volgens de

tussenkomende partijen dan ook geenszins zeker dat een eventuele vernietiging van hun voorlopige benoemingen enige garantie op een benoeming in hoofde van de verzoekster zou opleveren.

Beoordeling

9. De verzoekster vordert blijkens de bewoordingen van haar verzoekschrift de nietigverklaring, vooreerst, van de rangschikking van de kandidaten voor de vacante betrekkingen van medewerker in de functiefamilie “dossierbeheer” bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, de griffie van de rechtbank van koophandel te Gent en de griffie van het vredegerecht van het kanton Merelbeke, en voorts van de uit deze rangschikking voortvloeiende benoemingen van de tussenkomende partijen en van Nadia Vervaeke bij besluiten van de minister van Justitie van 28 maart 2008.

Uit niets blijkt dat de verzoekster ook de nietigverklaring zou vorderen van de beslissing om een bijkomende proef te organiseren, die zou blijken uit het bericht van bekendmaking van de vacante betrekkingen in het Belgisch Staatsblad van 7 december 2007.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van laattijdigheid van het beroep mist in zoverre feitelijke grondslag.

10. De verzoekster dient te worden bijgevalen dat de beslissing om een bijkomende proef te organiseren geen op zich staande beslissing is, maar onderdeel is van een complexe administratieve verrichting die heeft geresulteerd in de voorlopige benoeming van een aantal medewerkers bij de griffies van de genoemde rechtbanken. De desbetreffende benoemingsbesluiten, die het tweede voorwerp uitmaken van het voorliggende beroep, vormen elk een eindpunt van deze complexe administratieve verrichting. Bij het bestrijden van deze benoemingen vermag de verzoekster de onwettigheid aan te voeren van de handelingen die de eindbeslissing hebben voorbereid -waaronder de beslissing om

de kandidaten te onderwerpen aan een bijkomende proef- ongeacht of deze handelingen louter voorbereidend dan wel voorbeslissend zijn. Voor de beoordeling van de tijdigheid van het beroep tegen de eindbeslissing is niet van belang of een eventuele voorbeslissing al dan niet met een beroep tot nietigverklaring is bestreden en, in bevestigend geval, of dit tijdig is gebeurd.

Luidens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moeten de vernietigingsberoepen worden ingesteld binnen zestig dagen nadat de bestreden beslissing of verordening werd bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dient te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis heeft van gehad.

Te dezen blijkt uit niets dat de bestreden benoemingsbesluiten dienden te worden bekendgemaakt. Ze dienden ook niet aan de verzoekster te worden betekend, aangezien ze als zodanig verzoeksters rechtstoestand niet wijzigden. Voor de verzoekster ving de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze benoemingsbesluiten dan ook aan met de feitelijke kennisneming ervan. De verwerende partij en de tussenkomende partijen betwisten niet dat deze kennisneming in hoofde van de verzoekster is gebeurd ter gelegenheid van de inzage van het dossier op 5 juni 2008. Het voorliggende beroep is op 2 juli 2008 dan ook tijdig tegen de bestreden benoemingsbesluiten ingesteld.

De rangschikking van de kandidaten in het borderel van 7 maart 2008 is een voorbeslissing ten aanzien van de verzoekster, aangezien deze rangschikking haar niet op een batige plaats positioneert. Ze kan door de verzoekster dan ook met een beroep tot nietigverklaring worden bestreden. Aangezien de verzoekster met een brief van 5 mei 2008 in kennis werd gesteld van haar niet-batige rangschikking is het voorliggende beroep op 2 juli 2008 ook tijdig tegen deze voorbeslissing ingesteld.

Voor zover de door de verwerende partij opgeworpen exceptie de laattijdigheid beoogt in te roepen van het beroep tegen de beide bestreden beslissingen, is ze derhalve niet gegrond.

11. De verzoekster bestrijdt zowel het borderel van 7 maart 2008, met de daarin opgenomen rangschikking van de kandidaten, als de voorlopige benoemingen van de tussenkomende partijen en van Nadia Vervaeke. Bij een eventuele vernietiging van deze beslissingen krijgt zij de kans om zelf -in de plaats van de tussenkomende partijen of Nadia Vervaeke- alsnog batig te worden gerangschikt en op basis daarvan voorlopig te worden benoemd.

De verzoekster heeft aldus wel degelijk belang bij het voorliggende beroep tot nietigverklaring.

De door de tussenkomende partijen opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep is dan ook niet gegrond.

VI. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

12. De verzoekster voert in het middel de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel, alsook de “miskenning van het resultaat en rangschikking naar aanleiding van het vergelijkend examen voor de graad van beambte bij een griffie- of parketsecretariaat - sessie 2005”.

De verzoekster betoogt vooreerst dat de eerbiediging van haar verworven rechten vereist dat rekening wordt gehouden met het getuigschrift dat zij heeft behaald op grond van het vergelijkende examen voor de graad van beambte bij een griffie- of parketsecretariaat. Op dat examen behaalde zij 83,75% van de punten en werd zij 77ste gerangschikt. Artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 voorziet weliswaar in de mogelijkheid om een bijkomende proef af te nemen, maar indien van die mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, moet daarvoor een verantwoording worden gegeven, wat te dezen niet is gebeurd. Bovendien kan de bijkomende proef niet tot gevolg hebben dat op geen enkele manier nog rekening wordt gehouden met de rechten die reeds werden verworven op grond van het eerder door Selor georganiseerde vergelijkende examen. Artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 mag dan ook niet worden toegepast voor zover het bepaalt dat de minister de geslaagde kandidaat benoemt die het hoogst is gerangschikt voor de vergelijkende selectie of in voorkomend geval voor de bijkomende vergelijkende proef.

De verzoekster laat voorts gelden dat zij geheel onverwacht en onvoorbereid is ontboden door de selectiecommissie. Zij stelt niet de gelegenheid te hebben gekregen zich voor te stellen aan de leden van de selectiecommissie, noch werden deze leden aan haar voorgesteld. Zij voegt eraan toe het gevoel te hebben tijdens het interview in een negatief daglicht te zijn gesteld. Zij werd “bijkomend van slag gebracht” door de discussie over haar studie verpleegkunde A2, en de vraag of zij het werk wel zou aankunnen, was “zeer bevreemdend”, aangezien zij het werk in feite reeds sinds december 2000 uitvoert. Volgens haar werd bovendien ten onrechte rekening gehouden met een element uit het interview dat werd afgenomen in het kader van een andere bijkomende proef, die niets te maken heeft met de functies waarvoor zij nu kandideert. De wijze waarop de bijkomende proef van haar is afgenomen, is volgens de verzoekster dan ook in strijd met het gelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekster argumenteert dat een zorgvuldig onderzoek van de titels en verdiensten van een kandidaat vereist dat mede rekening wordt

gehouden met de wijze waarop die kandidaat zijn functie op heden uitoefent, alsook met diens ervaring. Te dezen blijkt de selectiecommissie echter niet, of zeker niet afdoende, rekening te hebben gehouden met deze elementen. De verzoekster verwijst in dit verband naar de volgens haar uiterst gebrekkige evaluatiefiches van de juryleden, waarin over de genoemde elementen bij de ene kandidaat wel wordt gesproken en bij de andere niet. De gelijkheid van de kandidaten is aldus niet gerespecteerd.

De verzoekster stelt dat de evaluatiefiches van de individuele juryleden in het algemeen uiterst beknopt en gebrekkig zijn en soms helemaal niet zijn ingevuld. Het is voor haar dan ook onduidelijk hoe de juryleden uiteindelijk in elke evaluatiefiche tot een score zijn gekomen en hoe de toegekende scores kunnen worden verantwoord.

Volgens de verzoekster is de motivering van de eindbeoordeling van de selectiecommissie volstrekt ontoereikend, meestal nietszeggend of zinledig, soms onbegrijpelijk, en in het geheel niet onderbouwd met concrete en controleerbare elementen. Deze motivering vindt, aldus de verzoekster, zelfs geen steun in de evaluatiefiches van de individuele juryleden. De vermelde algemeenheden beantwoorden geenszins aan de vereisten van een afdoende en deugdelijke motivering. Dit geldt des te meer daar enkele argumenten materieel onjuist blijken te zijn. Zo heeft de verzoekster niet verklaard dat zij een leidinggevende functie heeft uitgeoefend bij de stad Oudenaarde en wordt ten onrechte gesteld dat zij werk en privé moeilijk kan scheiden en dat zij haar job niet zou aankunnen. Het valt voor de verzoekster ook niet te begrijpen hoe één van de juryleden tot de bevinding is kunnen komen dat zij een zekere vorm van desinteresse uitstraalt.

Ten slotte betoogt de verzoekster dat niet alleen háár beoordeling gebrekkig is gebeurd, maar ook die van de batig gerangschikte en benoemde kandidaten, in het bijzonder van de kandidaten Ellen Van de Veire en

Lieve Uyttersprot. Zij besluit dat de beoordeling van de verschillende kandidaten niet met dezelfde welwillendheid en niet op een deugdelijke wijze is gebeurd.

13. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord vooreerst op dat voor zover de verzoekster de miskennen aanvoert van het resultaat en de rangschikking van het vergelijkende examen voor de graad van beambte bij een griffie- of parketsecretariaat - sessie 2005, zij niet verduidelijkt welke rechtsnorm precies geschonden is. Het middel is volgens de verwerende partij in zoverre niet ontvankelijk.

De verzoekster kan zich, aldus de verwerende partij, overigens niet beroepen op het door haar behaalde resultaat voor het voormelde examen, aangezien krachtens artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 de resultaten voor de bijkomende vergelijkende proef in aanmerking moeten worden genomen.

De verwerende partij herinnert eraan dat zij eerder al de onontvankelijkheid van het beroep heeft opgeworpen voor zover het gericht is tegen de beslissing om een bijkomende vergelijkende proef te organiseren. In ondergeschikte orde wijst zij op de artikelen 20, § 2, derde lid, en 93 van het koninklijk besluit van 10 november 2006. Luidens de eerstgenoemde bepaling moet steeds een bijkomende proef worden georganiseerd wanneer er een samenloop is van kandidaten die in aanmerking komen voor bevordering en kandidaten die in aanmerking komen voor werving. Luidens de laatstgenoemde bepaling moet steeds een bijkomende proef worden georganiseerd wanneer kandidaten beschikken over een getuigschrift van geslaagd te zijn voor het examen van beambte zoals bedoeld in artikel 68 van de wet van 10 juni 2006. Volgens de verwerende partij zijn te dezen beide bepalingen van toepassing.

De verwerende partij betoogt voorts dat de argumentatie van de verzoekster dat zij totaal onverwacht en onvoorbereid door de selectiecommissie werd ontboden en dat zij het gevoel had tijdens het interview in een negatief

daglicht te zijn gesteld, gesteund is op louter feitelijke beweringen en subjectieve indrukken. Overigens houdt deze argumentatie volgens haar ook geen steek, aangezien geen bijzondere voorbereiding voor de bijkomende proef vereist was en de verzoekster reeds bij brief van 19 februari 2008 kennis had gekregen van de functieomschrijving en het competentieprofiel. Blijkens de evaluatiefiche van één van de juryleden heeft de verzoekster bovendien gezegd dat zij als voorbereiding op de proef de meegedeelde documentatie heeft doorgenomen en dat zij deze informatie heeft verstaan. De verzoekster wist ook dat de bijkomende proef in principe reeds op 8 maart 2008 (lees: 7 maart 2008) zou plaatsvinden, dit is drie (lees: vier) dagen vóór het interview dat met haar heeft plaatsgehad.

Dat geen afdoende rekening zou zijn gehouden met verzoeksters werkervaring, wordt volgens de verwerende partij tegengesproken door de individuele evaluatiefiches van twee juryleden, waarin uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van die ervaring.

Op verzoeksters argumentatie met betrekking tot de evaluatiefiches van de individuele juryleden, antwoordt de verwerende partij dat deze fiches enkel dienen als ondersteuning voor het individuele jurylid bij het verloop van het interview. Ze zijn als zodanig niet toe te rekenen aan de selectiecommissie. Het is enkel de eindconclusie van de selectiecommissie die bepalend is voor de algemene quoterings- en rangschikking. Deze eindconclusie wordt genomen door de voltallige selectiecommissie na een mondelinge deliberatie, zoals ook blijkt uit de handleiding “Benoemingsprocedure niveau B, C en D”.

De verzoekster toont volgens de verwerende partij niet aan in welke mate de vermelding, in één van de evaluatiefiches, dat zij stelt een leidinggevende functie te hebben uitgeoefend, een materiële vergissing uitmaakt, te meer daar deze vermelding niet voorkomt in de eindconclusie van de selectiecommissie. De vaststelling door de selectiecommissie dat de verzoekster

desinteresse uitstraalt, betreft een appreciatie van deze commissie en geen materiële vergissing.

Met betrekking tot de beoordeling van de kandidaten wijst de verwerende partij erop dat de overheid bij de keuze van kandidaten voor een benoeming over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad van State mag zich niet in de plaats stellen van de overheid, maar is enkel bevoegd in het geval van een kennelijk onjuiste appreciatie, dat zich slechts voordoet wanneer de aanspraken van een kandidaat duidelijk zichtbaar groter zijn en een dergelijke graad van evidentie vertonen dat het onbegrijpelijk is dat men eraan voorbij is gegaan. De overheid dient bovendien enkel te vermelden op grond van welke criteria zij ertoe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven of minstens concrete gegevens op te nemen die de teleurgestelde kandidaten in staat stellen de toegepaste objectieve, redelijke en pertinente criteria te achterhalen.

De verwerende partij stelt dat te dezen uit de lezing van de eindconclusies van de selectiecommissie niet blijkt dat de verzoekster op welk onderdeel dan ook betere kwaliteiten kan laten gelden dan de benoemde kandidaten. Deze kwaliteiten van de verzoekster blijken evenmin uit de scores die de individuele juryleden aan de kandidaten hebben toegekend voor de verschillende onderdelen. De verzoekster scoort immers op elk onderdeel merkelijk slechter dan de benoemde kandidaten. Ook de algemene score toont aan dat er kennelijk geen verkeerde beoordeling is geweest. De verzoekster werd immers slechts op de 17de plaats gerangschikt.

De verwerende partij wijst er ten slotte op dat de benoemende overheid overeenkomstig artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 de best gerangschikte kandidaat van de bijkomende vergelijkende proef moet benoemen. Zij voegt eraan toe dat de benoemende overheid zelfs los van dit artikel een kandidaat met een klaarblijkelijk betere uitslag niet zomaar terzijde kan schuiven. De uit het examenresultaat voortspuitende grotere aanspraken op een benoeming doen voor het bestuur de

verplichting ontstaan om zich te onthouden van de benoeming van een andere kandidaat.

14. De verzoekster repliceert in haar memorie van wederantwoord dat wanneer zij aanvoert dat haar resultaat en rangschikking in het kader van het vergelijkende examen van 2005 worden miskend en aldus geen rekening wordt gehouden met haar verworven rechten, zij doelt op een schending van het gelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Derhalve is volgens haar het eerste onderdeel van haar enig middel wel degelijk ontvankelijk.

Artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 is volgens de verzoekster in strijd met de genoemde beginselen wanneer eruit volgt dat op geen enkele wijze nog rekening wordt gehouden met haar examenresultaat. De rangschikking van het vergelijkende examen wordt alsdan herleid tot een toegangsticket voor de bijkomende proef.

De verzoekster betwist voorts dat de door haar uiteengezette feiten en gebeurtenissen tijdens de bijkomende proef louter feitelijke beweringen en subjectieve indrukken zijn. Deze feiten en gebeurtenissen worden niet ontkend of betwist door de verwerende partij. Hetzelfde geldt voor de aangehaalde onjuistheden en onzorgvuldigheden. Tegen alle redelijkheid in houdt de verwerende partij voor dat de verzoekster niet onvoorbereid en onverwacht moest deelnemen aan de bijkomende proef. De hoofdgriffier heeft immers in eerste instantie duidelijk gemeld dat hij de verzoekster niet verwachtte, terwijl de verzoekster vervolgens toch nog onverwacht werd geroepen om de bijkomende proef af te leggen.

De verzoekster acht het merkwaardig dat de evaluatiefiches van de individuele juryleden volgens de verwerende partij vrij onbelangrijk zijn, terwijl deze partij zelf enkel aan de hand van deze fiches tracht aan te tonen dat wel degelijk rekening is gehouden met de ruimere ervaring van de verzoekster ten opzichte van de andere kandidaten. Volgens de verzoekster gaat de verwerende

partij ook voorbij aan haar kritiek dat bij een zorgvuldig onderzoek van de titels en verdiensten van de kandidaten rekening moet worden gehouden met de wijze waarop zij hun functie op heden uitoefenen.

De verzoekster stelt nog dat de verwerende partij uit het oog verliest dat zij het gebruik van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid dient te verantwoorden. De cryptische omschrijvingen die als motivering gelden, dienen een correcte materiële grondslag te hebben. Volgens de verzoekster beperkt de verwerende partij zich tot het louter herhalen van de gegeven verantwoording, zonder rekening te houden met de aangetoonde materiële onjuistheden.

15. De tussenkomende partijen sluiten zich vooreerst aan bij de argumentatie van de verwerende partij.

Zij laten voorts gelden dat de verzoekster hun benoemingen aanvecht, omdat zij zichzelf meer competent acht, niettegenstaande een objectieve selectiecommissie daarover anders heeft geoordeeld. Zij betogen dat de evaluatiefiches en de eindbeoordeling van de verzoekster en van de tussenkomende partijen in hun geheel naast elkaar moeten worden gelegd en vergeleken, zonder dat sommige passages uit hun context mogen worden gehaald of mogen worden benadrukt. De verzoekster lijkt daarentegen de daadwerkelijke indrukken die de selectiecommissie van haar heeft, te minimaliseren. Volgens de tussenkomende partijen blijkt uit de integrale vergelijking van de respectieve evaluatiefiches en eindbeoordelingen dat zij op alle onderdelen merkelijk beter scoren dan de verzoekster.

De tussenkomende partijen stellen dat niet blijkt dat de benoemende overheid niet op gelijke wijze of niet met dezelfde zorgvuldigheid de titels en verdiensten van de onderscheiden kandidaten zou hebben afgewogen. Integendeel, werd bij alle kandidaten gepeild naar motivatie en visie, praktische en technische kennis, competenties en observatie, en werd wel degelijk rekening gehouden met bijvoorbeeld de werkervaring van de kandidaten, ook van de

verzoekster. Ervaring is volgens de tussenkomende partijen overigens slechts één van de in overweging te nemen punten, naast alle andere competenties waarnaar werd gepeild in het licht van de functieomschrijving.

De tussenkomende partijen beklemtonen dat de bijkomende proef geen bijzondere voorbereiding vereiste. Zij wijzen er tevens op dat één van de evaluatiefiches vermeldt dat de verzoekster ter voorbereiding van de proef de documentatie heeft doorgenomen.

Volgens de tussenkomende partijen zijn de evaluatiefiches slechts standaardwerkinstrumenten waarop de individuele juryleden, voor zover zij dat wensen, aantekeningen kunnen maken tijdens het interview. Het is evenwel enkel de eindconclusie van de selectiecommissie die bepalend is voor de algemene quotering en rangschikking. Deze eindconclusie werd genomen door de voltallige jury na mondelinge deliberatie. Te dezen vermeldt de eindconclusie duidelijk de redenen waarom een gunstig resultaat, uitgedrukt in punten, werd toegekend aan de tussenkomende partijen.

Ten slotte merken de tussenkomende partijen op dat voor de keuze van een kandidaat boven een andere in principe een positieve motivering volstaat.

16. In haar laatste memorie houdt de verzoekster staande dat het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel wordt geschonden doordat de resultaten van het objectieve vergelijkende examen zonder meer aan de kant worden gezet door de subjectieve beoordeling van een persoonlijk onderhoud. Het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst kan volgens haar mogelijk verantwoord worden dat een bijkomende proef wordt georganiseerd, maar niet dat op geen enkele wijze nog rekening wordt gehouden met het eerder afgelegde vergelijkende examen. Artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 mag volgens haar niet worden toegepast, omdat het aldus afbreuk doet aan de verworven rechten die voortvloeien uit de rangschikking van het voormelde examen.

De verzoekster betwist nog dat zij de bijkomende proef zou hebben voorbereid. Zij herhaalt dat zij het gevoel heeft tijdens de bijkomende proef in een negatief daglicht te zijn gesteld en dat ten onrechte rekening is gehouden met haar verklaringen in het kader van een interview voor een andere functie.

Beoordeling

17. De verwerende partij wordt niet bijgevalen in haar standpunt dat het enige middel niet ontvankelijk is in zoverre het de miskenning aanvoert van het resultaat en de rangschikking van het vergelijkende examen voor de graad van beambte bij een griffie- of parketsecretariaat - sessie 2005, omdat de verzoekster niet zou verduidelijken welke rechtsnorm precies geschonden is. Uit de uiteenzetting van het middel in het verzoekschrift blijkt genoegzaam dat de verzoekster door de miskenning van haar resultaat op het voormelde examen het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht.

De exceptie is niet gegrond.

18. Luidens de overgangsbepaling van artikel 93 van het koninklijk besluit van 10 november 2006 moet steeds een bijkomende proef worden georganiseerd in het geval dat kandidaten voor een vacante betrekking beschikken over een getuigschrift zoals onder meer bedoeld in artikel 68 van de wet van 10 juni 2006, dit is het getuigschrift van geslaagd te zijn voor het examen van beambte dat georganiseerd is vóór of nog in uitvoering is op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Aangezien de verzoekster, de tussenkomende partijen en Nadia Vervaeke beschikten over een getuigschrift zoals bedoeld in artikel 68 van de wet van 10 juni 2006, was de verwerende partij met toepassing van artikel 93 van het koninklijk besluit van 10 november 2006 verplicht een bijkomende proef te organiseren, wat zij ook heeft gedaan. Op basis van deze bijkomende vergelijkende

proef werd vervolgens met toepassing van artikel 20, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 een rangschikking van geslaagden opgesteld. Die rangschikking is vastgesteld in het borderel van 7 maart 2008. Overeenkomstig artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 diende de minister van Justitie de kandidaten te benoemen die het hoogst waren gerangschikt voor deze bijkomende proef. Aangezien de tussenkomende partijen en Nadia Vervaeke het hoogst waren gerangschikt, werden zij bij ministeriële besluiten van 28 maart 2008 voorlopig benoemd.

19. In zoverre de verzoekster het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel geschonden acht door de wijze waarop de Koning de nadere regels voor de selectie en de werving van de medewerkers in artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 heeft bepaald, dient vooreerst te worden opgemerkt dat zij niet aangeeft welke categorie van personen in dezelfde of soortgelijke omstandigheden als zijzelf verkeert en ten opzichte van dewelke zij anders wordt behandeld.

Voorts dient te worden gewezen op de werking van het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst. Het invoeren van een nieuwe regeling heeft onvermijdelijk gevolgen voor diegenen die voorheen onder de toepassing van de oude regeling vielen en van die toepassing voortaan verstoken blijven. Op hen wordt mogelijk een minder gunstige regeling van toepassing. Zij hebben echter geen verworven recht op het behoud van de vroegere situatie. Zo ook heeft de verzoekster geen verworven recht op het verkrijgen van een benoeming in de graad van beambte, thans de graad van medewerker, op basis van haar getuigschrift van geslaagd te zijn voor het vergelijkende examen van beambte in 2005. Het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst laat de verwerende partij toe in een bijkomende proef te voorzien voor de houders van een dergelijk getuigschrift, met alle mogelijke gevolgen vandien, en de verzoekster toont in ieder geval niet aan dat de verwerende partij daarmee haar discretionaire bevoegdheid kennelijk te buiten zou gegaan zijn. Dat sommigen die voor het voormelde vergelijkende examen geslaagd zijn, vóór de inwerkingtreding van de

wet van 10 juni 2006 in de graad van beambte benoemd zijn geworden, terwijl anderen, zoals de verzoekster, die eveneens voor dat examen geslaagd zijn, maar niet meer vóór de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 2006 benoemd zijn geworden, thans enkel op basis van een bijkomende vergelijkende proef worden gerangschikt en slechts voorlopig worden benoemd in de nieuwe graad van medewerker op basis van de hoogste rangschikking voor deze bijkomende proef, is een gevolg van de gewijzigde reglementering. Deze nieuwe regeling geldt voor al diegenen die zich in dat geval bevinden. Ze houdt dan ook geen schending in van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel. Het valt evenmin in te zien dat de nieuwe regeling het zorgvuldigheidsbeginsel zou miskennen.

Er is derhalve alleszins geen aanleiding om, zoals de verzoekster vraagt, artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing te laten.

20. Voorts slaagt de verzoekster er niet in om met haar kritiek op het verloop van de bijkomende proef aan te tonen dat haar kandidatuur niet zorgvuldig en niet op gelijke wijze als de andere kandidaturen is beoordeeld.

De verzoekster is met een brief van 19 februari 2008 uitgenodigd geworden voor de bijkomende proef op 7 maart 2008. Zij heeft 25 februari 2008 geantwoord niet aanwezig te kunnen zijn omwille van een mobiliteitsprobleem en zij heeft om uitstel verzocht. De voorzitter van de selectiecommissie heeft haar met een brief van 26 februari 2008 geantwoord dat geen uitstel kon worden verleend omwille van de beperkte tijd waarover de selectiecommissie beschikte. Mogelijk heeft de voorzitter van de selectiecommissie door in zijn antwoord te vermelden dat deze commissie de kandidatuur van de verzoekster zou beoordelen aan de hand van de door haar neergelegde stukken, bij de verzoekster twijfel doen ontstaan of zij de bijkomende proef diende af te leggen. Daargelaten dat de verzoekster hierover aan de voorzitter uitsluitel had kunnen vragen, neemt dit hoe dan ook niet weg dat de verzoekster aan de hand van de uitnodigingsbrief wist dat de bijkomende proef, die reglementair was voorgeschreven, op 7 maart 2008 zou

plaatsvinden, zodat niet kan worden aangenomen dat deze proef zich voor haar “totaal overwacht” aandiende.

In de uitnodigingsbrief werd bovendien vermeld waaruit de bijkomende proef zou bestaan: er zou worden nagegaan of het profiel van de verzoekster overeenstemde met het competentieprofiel van de toe te wijzen functies. De generieke functieomschrijving en het competentieprofiel van deze functies waren bij de uitnodigingsbrief gevoegd. Daargelaten of een dergelijke proef vanwege de kandidaten een wezenlijke voorbereiding vergde, heeft de verzoekster aldus alleszins de mogelijkheid gehad om zich voor te bereiden. Zij lijkt van die mogelijkheid ook gebruik te hebben gemaakt. Blijkens de evaluatiefiche van één van de juryleden heeft de verzoekster immers tijdens het interview zelf verklaard dat zij als voorbereiding op de bijkomende proef de meegedeelde documentatie heeft doorgenomen en deze heeft verstaan. De desbetreffende evaluatiefiche vermeldt uitdrukkelijk dat ze betrekking heeft op de functie van “medewerker, dossierbeheer”. Er is dan ook geen grond om de loutere bewering van de verzoekster dat zij die verklaring heeft gedaan in het kader van de bijkomende proef voor een andere functie, aan te nemen. De verzoekster licht voorts niet het minst toe op welke concrete punten die aan bod zijn gekomen tijdens het interview, zij te kort is geschoten ingevolge haar beweerde ontoereikende voorbereiding van dit interview.

Met betrekking tot de wijze waarop het interview zelf is verlopen, moet vooreerst worden opgemerkt dat de omstandigheid dat de leden van de selectiecommissie niet aan de verzoekster zouden zijn voorgesteld en dat, omgekeerd, de verzoekster niet aan de selectiecommissie zou zijn voorgesteld, niet impliceert dat de selectiecommissie niet wist welke kandidaat ze voor zich had en haar kandidatuur niet zorgvuldig zou hebben beoordeeld. Verzoeksters kritiek dat zij in een slecht daglicht werd gesteld, lijkt slechts te steunen op subjectieve indrukken van harentwege. De omstandigheid dat een discussie werd gevoerd over verzoeksters diploma verpleegkunde A2 en dat haar de vraag werd gesteld of zij het werk wel zou aankunnen, laat alleszins niet toe te besluiten dat de

selectiecommissie haar kandidatuur niet onbevooroordeeld zou hebben benaderd. Er is voorts weer geen grond om aan te nemen dat de selectiecommissie rekening zou hebben gehouden met verklaringen die de verzoekster in het kader van een selectieproef voor andere betrekkingen zou hebben afgelegd. Uit haar eindconclusie met betrekking tot de kandidatuur van de verzoekster blijkt ten slotte dat de selectiecommissie haar als zwakke punten aanrekent dat zij niet kan relativeren en dat zij werk en privé moeilijk gescheiden kan houden. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat de selectiecommissie haar kwaadwillig in een negatief daglicht zou hebben gesteld. Het past immers dat bij de beoordeling van een kandidaat zowel diens zwakke als sterke punten worden nagegaan in het licht van het competentieprofiel van de functie. Er ligt geen reden voor om aan te nemen dat dit bij de verzoekster eenzijdig negatief zou zijn gebeurd.

21. Het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in openbare ambten, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot de openbare ambten, houdt te dezen in dat in het kader van de bijkomende vergelijkende proef de overeenstemming van het profiel van de kandidaten met het competentieprofiel van de functie diende te worden onderzocht aan de hand van objectieve, redelijke en pertinente criteria, die ten aanzien van alle kandidaten op gelijke wijze werden toegepast.

Blijkens de evaluatiefiches werd het profiel van alle kandidaten onderzocht op basis van de criteria “motivatie/visie”, “praktische/technische kennis”, “competenties” en “observatie”. In tegenstelling tot wat de verzoekster beweert, is aldus de gelijkheid van de kandidaten wel degelijk gerespecteerd.

Voor zover de verzoekster zich benadeeld acht, doordat bij het onderzoek van haar kandidatuur geen rekening zou zijn gehouden met het element “werkervaring”, moet worden opgemerkt dat deze grief feitelijke grondslag mist. Hoewel dit element als zodanig niet uitdrukkelijk ter sprake is gebracht in de “eindconclusie van de jury”, kan uit de evaluatiefiches van de individuele juryleden worden afgeleid dat het de aandacht van de juryleden heeft gekregen. De

omstandigheid dat er geen sprake van is in de “eindconclusie van de jury”, wijst erop dat de selectiecommissie op dat vlak geen decisieve elementen heeft ontwaard die haar eindbeoordeling hebben bepaald. Te dezen heeft de selectiecommissie een discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Mede in acht genomen dat de selectiecommissie zich onder meer heeft laten leiden door de “kennis” en de “competenties” van de kandidaten, waarin het aspect van de werkervaring kan doorwerken, dient te worden vastgesteld dat de verzoekster niet aantoonde dat de selectiecommissie deze beoordelingsbevoegdheid kennelijk onredelijk zou hebben uitgeoefend.

22. De verzoekster kan voorts niet worden bijgevalen in haar standpunt dat de evaluatiefiches van elk jurylid afzonderlijk niet voldoende aangeven hoe tot de toegekende score per beoordeeld criterium werd gekomen. In elk van deze evaluatiefiches kan een verantwoording worden gelezen, eventueel in beknopte bewoordingen, voor elke toegekende score. Bovendien dient erop te worden gewezen dat de kandidaten zijn gerangschikt op basis van de beoordeling door de selectiecommissie in haar geheel, zoals aangegeven in het document “eindconclusie van de jury”. De uiteindelijke totaalscore van een kandidaat -dewelke weliswaar het gemiddelde is van de afzonderlijke scores van de individuele juryleden- en de verantwoording daarvoor in de “eindconclusie van de jury” zijn aldus van doorslaggevend belang.

In tegenstelling tot wat de verzoekster beweert, worden in de “eindconclusie van de jury” duidelijk de redenen voor de toegekende score uiteengezet. Per criterium worden namelijk de sterke en/of de zwakke punten van de kandidaat vermeld. De enkele omstandigheid dat deze vermeldingen beknopt zijn, impliceert niet dat ze als motivering ontoereikend zijn. Aan de hand van de vergelijking van de documenten “eindconclusie van de jury” van de verschillende kandidaten kan precies worden nagegaan hoe elke kandidaat per criterium werd beoordeeld en waarom de ene kandidaat beter scoorde dan de andere. Voor zover de verzoekster beweert dat in deze “eindconclusie van de jury”, afhankelijk van de kandidaat, positieve dan wel negatieve kernwoorden willekeurig werden gekozen,

dient te worden opgemerkt dat enkel deze aspecten in aanmerking werden genomen die de jury blijkbaar het meest relevant achtte in het licht van het competentieprofiel van de toe te wijzen functies. Uit een vergelijking per kandidaat van het document “eindconclusie van de jury” met de evaluatiefiches van elk jurylid blijkt dat de eindevaluatie in het verlengde ligt van de individuele beoordelingen door elk van de juryleden. Er is dan ook niet aangetoond dat in deze eindevaluatie afhankelijk van de kandidaat enkel de sterke dan wel enkel de zwakke punten zouden zijn belicht.

23. Voor zover de verzoekster niet akkoord gaat met een aantal bevindingen van de selectiecommissie of van één van de juryleden, dient te worden herhaald dat de selectiecommissie over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt. Uit niets blijkt dat deze commissie de verzoekster op een kennelijk onredelijke wijze zou hebben beoordeeld. De verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat haar kandidatuur niet met dezelfde objectiviteit zou zijn onderzocht als de kandidatuur van de andere kandidaten. Zij wijst in dit verband op enkele zwakke punten die in hoofde van sommige van de tussenkomende partijen zijn vastgesteld in de evaluatiefiches van de juryleden, zonder dat hierover nog met een woord is gerept in de eindconclusie van de jury. De kandidaten werden door de selectiecommissie evenwel niet beoordeeld op grond van één enkel element, doch op grond van een geheel van criteria. Hoewel ook ten aanzien van de tussenkomende partijen en ten aanzien van Nadia Vervaeke zwakkere punten werden vastgesteld, blijkt uit de eindconclusies van de jury dat zij over de ganse lijn beter scoorden dan de verzoekster, wat aldus hun hogere rangschikking en de daaruit volgende voorlopige benoemingen in redelijkheid kon verantwoorden.

24. Het enig middel is derhalve niet gegrond.

VII. Verzoek tot anonimisering

25. De verzoekster vraagt in haar inleidend verzoekschrift dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet zou worden opgenomen.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

De vraag van de verzoekster wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 375 euro, elk voor een derde.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekster niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche